

תת"ע (חדרה) 1309-11-23 - מדינת ישראל נ' כהן מרק כהן מרק

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1309-11-23 מדינת ישראל נ' כהן מרק
תיק חיצוני: 90526109021

לפני כבוד השופטת סיגל דבורי

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

כהן מרק כהן מרק

נאשמים

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 08.01.25 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. המבקש זומן לדיון במהלך דיון שהתקיים בנוכחותו ביום 09.04.24 אשר במהלכו טען לחפותו, לאחר שנהגה ברכב, ביקש לזמנה לדיון העוקב אשר נקבע ליום 08.01.25 **בנוכחותו והוזרה בחובת התייצבותו לדיון שאם לא כן רשאי בית המשפט לדונו שלא בפניו.**

2. ביום 01.05.24 הגיש המבקש לבית המשפט הודעה הכוללת את כתובת הנהגת בפועל, בקשה לזמנה וראיות מטעמו (דיסק און קי) המוכיחות לכאורה, לגישתו, כי הנהגת בפועל מודה בביצוע הנהיגה במועד ואולם היות וטרם נקבע שלב שמיעת הראיות, הוחזרו לידיו ההקלטות באמצעות מזכירות בית המשפט, ראה החלטות מיום 01.05.24 ו 02.06.24 שם הוצע למבקש להעביר ראיותיו לידי המאשימה ולמצות הידברות. כמו כן **הובהר בהחלטת יום 02.06.24 כי המבקש רשאי להציג ראיותיו במועד הדיוני המתאים הקבוע**, כאמור, ליום 08.01.25, מועד אליו לא התייצב ונשפט בהעדרו.

3. בהמשך להחלטה זו שב ופנה המבקש ביום 22.07.24 בבקשה לזמן את הנהגת בפועל לדיון והחלטה כמבוקש ניתנה על ידי בו ביום. מעיון בנט המשפט עולה כי נעשה ניסיון מטעם מזכירות בית המשפט לזמנה ואולם הזימון חזר מסיבת "לא ידוע במען".

4. כיום עותר המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. המבקש טוען כי ניגש למשטרה עם

ראיותיו והונחה להציג לבית המשפט. המבקש טוען כי לא זומן לדיון. בתצהיר שהוגש ביום 19.01.25 נכתב כי המבקש רצה להגיע לדיון ההוכחות אך לצערו הרב לא עודכן כי מתקיים דיון.

5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על זימונו כדין, בנוכחותו, במעמד הדיון.

6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

אין חולק בדבר זימון המבקש כדין, בהחלטה שיפוטית שניתנה, כאמור בנוכחותו ותוך שהודגש כי בית המשפט רשאי לדונו שלא בפניו בהעדר התייצבות והן בהחלטתי מיום 02.06.24 על גבי הודעה שהוגשה מטעמו שם חזרתי והדגשתי את זכותו להציג ראיותיו בדיון העוקב.

8. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). היות והטענה הנ"ל הינה היחידה עליה נסמכת הבקשה הרי שכבר נקבע כי טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה כשלעצמה כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011) ופסק דיני בעפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.2022).

9. למעלה מן הצורך עיינתי בעונש שנגזר על המבקש - תשלום קנס בסך 1,000 ₪, ענישה מידתית והולמת בראי עברו התעבורתי הכולל מספר עבירות נהיגה במהירות מופרזת.

10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י"ג שבט תשפ"ה, 11 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.

